Dosarul nr. 2-246/26 / 2-26026654-32-2-04032026/

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 30 iunie 2026
Hotărârea integrală întocmită la 26 octombrie 2026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

30 iunie 2026 mun. Hîncești

Judecătoria Hîncești, sediul Central
Instanța de judecată în componența:
Președintele ședinței, judecătorul Dumitru Efros
Grefier Febe Dornea
Cu participarea:
Reprezentantului reclamantei OCN ”Zoom Credit” SRL, jurisconsultului Ion Roponica

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Valeriu Sîrcu în interesele OCN ”Zoom Credit” SRL către Gheorghe Holban cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

1. La 4 martie 2026, avocatul Valeriu Sîrcu, în interesele OCN ”Zoom Credit” SRL, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Holban cu privire la încasarea datoriei, a cheltuielilor de judecată și autorizarea pătrunderii forțate în încăperile aflate în posesia sau proprietatea debitorului.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la 28 noiembrie 2024, a încheiat cu Gheorghe Holban contractul de credit nr. 1427/G, prin care i-a acordat un credit în sumă de 224.238,00 lei, rambursabil în 60 de rate lunare, începând cu 30 decembrie 2024, cu termenul final de rambursare 28 noiembrie 2029, iar debitorul s-a obligat să restituie creditul și să achite dobânda aferentă conform graficului de rambursare.

3. A susținut că și-a executat integral obligațiile contractuale, punând la dispoziția pârâtului suma creditului. În scopul garantării obligațiilor rezultate din contractul de credit, la aceeași dată, părțile au încheiat contractul de gaj nr. 1427/G asupra autoturismului de marca***** model *****, anul producerii *****, numărul de înmatriculare *****, numărul de identificare *****, iar gajul a fost înregistrat în registrul garanțiilor.

4. Reclamanta a menționat că pârâtul nu și-a executat obligațiile conform graficului, admițând o restanță mai mare de 45 de zile. La 12 ianuarie 2026, aceasta i-a expediat pârâtului somația privind achitarea datoriei restante și avizul de executare a gajului, avertizându-l că, în cazul neachitării, va pretinde executarea integrală a obligației, însă datoria nu a fost stinsă.

5. Reclamanta a solicitat încasarea sumei de 221.987,83 lei, dintre care 201.525,25 lei – soldul creditului, 12.299,88 lei – dobânda contractuală pentru perioada noiembrie 2025 – februarie/martie 2026 și 8.162,70 lei – penalitatea calculată conform pct. 2.4 din contract, câte 0,04% pe zi din soldul creditului debursat, precum și a taxei de stat de 7.209,60 lei și a taxei de timbru de 200 lei. Concomitent, a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

6. În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe art. 714, art. 774, art. 858, art. 864, art. 901, art. 947 și art. 1763 Cod civil.

7. Prin încheierea din 9 martie 2026, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată, reclamantei fiindu-i acordat termen pentru prezentarea raportului detaliat al plăților efectuate de pârât.

8. La 11 martie 2026, reclamanta a depus cerere privind înlăturarea neajunsurilor, prin care a precizat că, în perioada 10 ianuarie – 19 noiembrie 2025, pârâtul a achitat suma totală de 92.359,00 lei, distribuită pentru stingerea penalității – 18.029,70 lei, a dobânzii contractuale – 51.616,55 lei și a soldului creditului – 22.712,75 lei.

9. Prin cererea din 19 martie 2026, reclamanta a comunicat că bunul gajat a fost transmis în posesia sa prin procesul-verbal din 6 martie 2026 și a solicitat suplimentar încasarea sumei de 2.000 lei pentru asistența juridică, a sumei de 11.380,35 lei pentru transmiterea în posesie a bunului gajat și a sumei de 3.110 lei achitate executorului judecătoresc pentru executarea încheierii de asigurare a acțiunii (f.d. 58).

10. Prin cererea din 9 aprilie 2026, reclamanta a solicitat suplimentar încasarea sumei de 550 lei pentru inspecția tehnică și a sumei de 300 lei pentru spălarea bunului gajat (f.d. 66).

11. Prin cererea din 12 mai 2026, reclamanta și-a concretizat pretențiile, comunicând că bunul gajat a fost comercializat prin negocieri directe, conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 07/05 din 7 mai 2026, iar cumpărătorul a achitat suma de 141.315,57 lei. Potrivit reclamantei, această sumă a fost distribuită pentru stingerea cheltuielilor în cuantum total de 26.894,95 lei (taxa de stat – 7.209,60 lei, taxa de timbru – 200 lei, asistența juridică – 2.000 lei, evaluarea bunului – 500 lei, transmiterea în posesie – 11.380,35 lei, parcarea – 1.645 lei, spălarea – 300 lei, asigurarea acțiunii – 3.110 lei), a penalității de 8.162,70 lei, a dobânzii contractuale de 12.299,88 lei și, parțial, a soldului creditului. Reclamanta a solicitat încasarea datoriei rămase, în sumă de 107.567,21 lei, și autorizarea pătrunderii forțate în încăperile debitorului (f.d. 82).

12. Prin cererea din 28 mai 2026, reclamanta a solicitat încasarea sumei de 107.567,21 lei, cu titlu de datorie, și a sumei de 550 lei, cu titlu de cheltuieli de efectuare a inspecției tehnice a bunului gajat, menționând că a omis să concretizeze această cerință prin cererea anterioară (f.d. 107).

13. În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei, jurisconsultul Ion Roponica, a susținut acțiunea în forma concretizată și a solicitat admiterea acesteia.

14. La 12 mai 2026, pârâtul Gheorghe Holban a solicitat amânarea ședinței de judecată din 13 mai 2026, invocând necesitatea angajării unui avocat (f.d. 97). Ulterior, fiind legal citat, pârâtul nu s-a prezentat în ședința de judecată și nu a comunicat instanței motivele neprezentării.

15. Potrivit art. 206 alin. (3) Cod de procedură civilă, ”Dacă pârâtul, înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat în judecată şi nu a comunicat instanţei motivul neprezentării sau dacă motivele sînt considerate de instanţă ca fiind neîntemeiate, sau dacă pârâtul nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, instanţa o examinează în lipsa acestuia.” În aceste condiții, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa pârâtului.

Aprecierea instanței de judecată.

16. Analizând pretențiile reclamantei, în forma concretizată, prin prisma probelor administrate și a normelor legale aplicabile, instanța de judecată conchide că acțiunea este întemeiată în partea încasării datoriei rămase neacoperite după realizarea bunului gajat și a cheltuielilor de efectuare a inspecției tehnice și urmează a fi admisă parțial, din considerentele expuse în continuare.

17. Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, ”Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.”

18. În conformitate cu art. 130 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, ”(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. (3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.”

19. Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, ”Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.”

20. Conform art. 240 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, ”(1) La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. […] (3) Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.”

21. Din materialele cauzei rezultă că, la 28 noiembrie 2024, între OCN ”Zoom Credit” SRL, în calitate de organizație de creditare nebancară, și Gheorghe Holban, în calitate de client, a fost încheiat contractul de credit nr. 1427/G, prin care creditorul i-a acordat pârâtului un credit în sumă de 224.238,00 lei, cu scopul procurării unui autoturism, cu termenul final de rambursare 28 noiembrie 2029 (pct. 1.1 și 1.2). Pentru utilizarea creditului, clientul s-a obligat să achite o dobândă fixă de 26,10% anual, dobânda anuală efectivă constituind 29,56%, iar valoarea totală

plătibilă – 404.089,16 lei (pct. 1.3 și 1.4). Rambursarea urma să se efectueze în rate lunare, conform graficului de achitare, prima rată fiind scadentă la 30 decembrie 2024 (capitolul 6) (f.d. 12-20).

22. Potrivit pct. 2.4 din contract, pentru încălcarea graficului de rambursare a ratei lunare, clientul plătește o penalitate în mărime de 0,04% din soldul creditului debursat, pentru fiecare zi de întârziere. Comisionul pentru acordarea creditului a fost stabilit în mărime de 0% (pct. 2.5).

23. Conform pct. 3.2.2 din contract, organizația de creditare nebancară este în drept să direcționeze mijloacele financiare încasate de la client conform următoarei consecutivități de achitare: cheltuieli, penalități, comisioane, dobânzi, soldul creditului. Totodată, potrivit pct. 3.2.4, în cazul înregistrării de către client a unei restanțe la rata lunară mai mare de 45 de zile, creditorul îl poate notifica despre necesitatea achitării soldului restant la zi, a dobânzii contractuale la zi și a penalității, acordându-i un termen de 15 zile, iar în cazul în care restanța atinge 90 de zile, creditorul este în drept să pretindă încasarea datoriei totale.

24. Conform dispoziției de plată prin casă nr. 648, suma creditului de 224.238,00 lei i-a fost eliberată lui Gheorghe Holban (f.d. 24). Astfel, reclamanta și-a executat obligația de a pune la dispoziția debitorului suma creditului, iar acordarea creditului nu a fost contestată.

25. În aceeași zi, în scopul garantării executării obligațiilor rezultate din contractul de credit, între părți a fost încheiat contractul de gaj fără deposedare nr. 1427/G, având ca obiect autoturismul de marca***** model *****, anul producerii *****, numărul de înmatriculare *****, numărul de identificare *****, apreciat de părți la valoarea de 230.000 lei (pct. 2 și 3) (f.d. 25-29).

26. Potrivit pct. 6 și 7 din contractul de gaj, debitorul gajist a consimțit ca, în cazul executării necorespunzătoare a obligației asumate prin contractul de credit nr. 1427/G din 28 noiembrie 2024, să transmită benevol bunul gajat în posesia creditorului gajist, iar în cazul neexecutării corespunzătoare a obligației, după expirarea termenului de 10 zile de transmitere benevolă prevăzut în avizul de executare și înregistrarea ulterioară în registrul garanțiilor, bunul gajat să fie transmis în posesia creditorului gajist fără a recurge la procedura judecătorească.

27. Instanța reține că raportul juridic dintre părți este un raport de credit pentru consumatori, garantat prin gaj. OCN ”Zoom Credit” SRL a acționat în calitate de organizație de creditare nebancară, în exercitarea activității sale profesionale, iar Gheorghe Holban, persoană fizică, a contractat creditul pentru procurarea unui autoturism, în scopuri care nu țin de o activitate de întreprinzător sau profesională. Contractul conține, de altfel, trimiteri exprese la regimul contractelor de credit pentru consumatori și la autoritatea de supraveghere în domeniul protecției consumatorilor (pct. 3.3.6 și 3.3.7). În consecință, raportului litigios îi sunt aplicabile normele Codului civil privind obligațiile și contractul de credit, precum și dispozițiile Legii nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

28. Conform art. 1763 alin. (1) Cod civil, ”Prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi

aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii.”

29. Potrivit art. 774 alin. (1) Cod civil, ”În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.”

30. În temeiul art. 858 alin. (2) Cod civil, ”Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.”

31. Conform art. 901 alin. (5) Cod civil, ”Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligaţiei.”

32. Din extrasul privind plățile efectuate de pârât rezultă că, în perioada 10 ianuarie – 19 noiembrie 2025, acesta a achitat suma totală de 92.359,00 lei, după care plățile au încetat. Prin somația din 12 ianuarie 2026, reclamanta l-a informat pe pârât că restanța depășește 45 de zile și constituie 17.484,38 lei, i-a acordat un termen de 15 zile pentru achitare și l-a avertizat că va pretinde executarea integrală a obligației. La aceeași dată, reclamanta i-a expediat pârâtului avizul de executare, prin care i-a acordat un termen de 10 zile pentru executarea obligației garantate sau pentru transmiterea benevolă a bunului gajat. Pârâtul nu a prezentat probe privind stingerea restanței.

33. Potrivit art. 864 alin. (2) Cod civil, ”În cazul în care obligaţia pecuniară urmează a fi executată în rate, creditorul poate pretinde executarea imediată a ratelor neajunse la scadenţă dacă: […] b) o rată rămîne neplătită, total sau parţial, mai mult de 45 de zile de la scadenţa acesteia”.

34. Prin urmare, restanța la plata ratelor lunare depășind 45 de zile, iar pârâtul neexecutând obligația nici în termenul acordat prin somație, reclamanta a dobândit dreptul de a pretinde executarea integrală a obligației, inclusiv a ratelor neajunse la scadență, conform art. 864 alin. (2) lit. b) Cod civil și pct. 3.2.4 din contract.

35. În ceea ce privește penalitatea, potrivit art. 947 alin. (1) Cod civil, ”Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).”

36. Totodată, art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori prevede: ”Se interzice: a) aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă a creditului de către consumator; b) stabilirea costului total al creditului (care include dobânzi, comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată) mai mare decât valoarea debursată conform contractului respectiv (sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar), credit care nu este destinat achiziţionării, construcţiei sau renovării

(modernizării) unei locuinţe garantate cu un bun imobil în vederea asigurării obligaţiei de plată a creditului respectiv.”

37. Instanța constată că, în speță, rata dobânzii anuale, de 26,10%, nu depășește limita de 50%, comisionul de acordare a creditului este de 0%, iar penalitatea contractuală, de 0,04% pe zi din soldul creditului debursat, nu depășește limita de 0,04% pe zi din valoarea totală a creditului. De asemenea, costul total al creditului, stabilit prin contract ca diferență dintre valoarea totală plătibilă (404.089,16 lei) și suma debursată (224.238,00 lei), nu depășește valoarea debursată. Prin urmare, clauzele contractuale privind dobânda și penalitatea respectă limitele imperative stabilite de art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202/2013, iar creditorul este îndreptățit să pretindă atât restituirea creditului, cât și dobânda și penalitatea calculate conform contractului.

38. Instanța reține, de asemenea, că la încheierea contractului pârâtul a semnat informațiile precontractuale și declarația privind negocierea și acceptarea clauzelor contractuale, iar acesta nu a invocat și nu a demonstrat caracterul abuziv al vreunei clauze.

39. Potrivit procesului-verbal de transmitere a bunului gajat din 6 martie 2026, întocmit de executorul judecătoresc, autoturismul de model ***** *****, cu numărul de înmatriculare *****, a fost transmis în posesia creditorului gajist OCN ”Zoom Credit” SRL, în vederea realizării ulterioare (f.d. 59-61).

40. Conform Raportului de evaluare nr. 03/08 din 11 martie 2026, valoarea de piață a autoturismului a fost estimată la 7.000 euro (f.d. 87-89). Prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 07/05 din 7 mai 2026, creditorul gajist, în numele debitorului gajist, a înstrăinat autoturismul la prețul de 7.000 euro, stabilit conform raportului de evaluare, iar cumpărătorul a achitat la casieria reclamantei, la 11 și 12 mai 2026, suma totală de 141.315,57 lei.

41. Potrivit art. 875 alin. (6) Cod civil, ”În cazul obligaţiei pecuniare, indiferent de imputaţia indicată de debitor, plata efectuată de către debitor se va imputa, în primul rînd, cheltuielilor, în al doilea rînd, dobînzii şi altor prestaţii şi, la urmă, sumei de bază (capitalului), dacă creditorul nu face o imputaţie diferită.” Această ordine corespunde și pct. 3.2.2 din contractul de credit, potrivit căruia sumele încasate se direcționează pentru stingerea cheltuielilor, penalităților, comisioanelor, dobânzilor și, la urmă, a soldului creditului.

42. Din calculul prezentat de reclamantă rezultă că suma de 141.315,57 lei, obținută din realizarea bunului gajat, a fost imputată, în primul rând, asupra cheltuielilor, inclusiv asupra taxei de stat de 7.209,60 lei, a taxei de timbru de 200 lei, a cheltuielilor de asistență juridică de 2.000 lei, a cheltuielilor de transmitere în posesie a bunului gajat de 11.380,35 lei și a cheltuielilor pentru executarea încheierii de asigurare a acțiunii de 3.110 lei, apoi asupra penalității de 8.162,70 lei și a dobânzii contractuale de 12.299,88 lei, iar restul – asupra soldului creditului.

43. Totodată, instanța constată că, în cuantumul total al cheltuielilor stinse din prețul bunului gajat, de 26.894,95 lei, reclamanta a inclus și cheltuielile de efectuare a inspecției tehnice a autoturismului, de 550 lei, pe care, prin cererea din 28 mai 2026, le-a pretins suplimentar, separat de datoria rămasă. Aceleași cheltuieli nu pot fi recuperate de două ori: o

dată din prețul obținut din vânzarea bunului gajat și încă o dată prin încasarea lor distinctă din contul pârâtului.

44. Întrucât cheltuielile de 550 lei sunt dovedite prin factura fiscală și ordinul de plată nr. 743 din 9 aprilie 2026 și urmează a fi încasate distinct, instanța le exclude din cheltuielile stinse din prețul bunului gajat. În consecință, partea corespunzătoare din prețul obținut se impută asupra soldului creditului, iar datoria rămasă neacoperită se reduce în mod corespunzător (f.d. 70).

45. În aceste circumstanțe, instanța conchide că pârâtul datorează reclamantei, cu titlu de datorie aferentă contractului de credit nr. 1427/G din 28 noiembrie 2024, suma de 107.017,78 lei, precum și suma de 550 lei, cu titlu de cheltuieli de efectuare a inspecției tehnice potrivit ordinului de plată nr. 743 din 9 aprilie 2026, iar în total suma de 107.567,78 lei.

46. În ceea ce privește cheltuielile de judecată, potrivit art. 82 Cod de procedură civilă, ”Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.”

47. În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, ”Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.”

48. Instanța reține că taxa de stat de 7.209,60 lei, taxa de timbru de 200 lei, cheltuielile de asistență juridică de 2.000 lei, cheltuielile de transmitere în posesie a bunului gajat de 11.380,35 lei și cheltuielile de executare a încheierii de asigurare a acțiunii de 3.110 lei au fost deja acoperite de reclamantă din prețul obținut din vânzarea bunului gajat, prin imputarea efectuată de aceasta. Prin urmare, aceste cheltuieli au fost recuperate, iar încasarea lor repetată din contul pârâtului ar conduce la îmbogățirea reclamantei. Mai mult, în forma concretizată a acțiunii, reclamanta nu a mai pretins încasarea acestor sume. Din aceste considerente, pretențiile privind încasarea lor urmează a fi respinse.

49. Cu privire la cerința de autorizare a pătrunderii forțate în încăperile aflate în posesia sau proprietatea debitorului, instanța reține că, potrivit art. 14 alin. (1) lit. h) Cod de executare, documentul executoriu eliberat de instanța de judecată cuprinde ”menţiunea privind autorizarea pătrunderii forţate a executorului judecătoresc în încăperile aflate în posesia sau în proprietatea debitorului, inclusiv în cele în care se află bunurile debitorului”.

50. Conform art. 115 alin. (4) Cod de executare, ”Dacă debitorul, reprezentantul său ori un membru al familiei lui nu permite pătrunderea în domiciliu, iar documentul executoriu nu conţine autorizare de pătrundere forţată, executorul judecătoresc solicită autorizaţia instanţei de judecată prin aplicarea pe formularul documentului executoriu, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la solicitare, a menţiunii de autorizare a pătrunderii.”

51. Din aceste norme rezultă că autorizarea pătrunderii forțate ține de faza executării silite a hotărârii și se acordă la solicitarea executorului judecătoresc, în cazul în care debitorul nu

permite pătrunderea în domiciliu. La etapa examinării fondului cauzei, reclamanta nu a demonstrat existența unor împrejurări care ar justifica o astfel de măsură. Prin urmare, această cerință este prematură și urmează a fi respinsă.

52. În conformitate cu art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Cererea de chemare în judecată, în forma concretizată, depusă de OCN ”Zoom Credit” SRL către Gheorghe Holban cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, se admite parțial.

Se încasează din contul pârâtului, Gheorghe Holban, născut la *****, IDNP ***** domiciliat în r-nul *****, s. *****, în beneficiul reclamantei, OCN ”Zoom Credit” SRL, IDNO *****, suma de 107.017,78 lei, cu titlu de datorie aferentă contractului de credit nr. 1427/G din 28.11.2024, suma de 550 lei, cu titlu de cheltuieli de efectuare a inspecției tehnice potrivit ordinului de plată nr. 743 din 09 aprilie 2026, iar în total suma de 107.567,78 lei (o sută șapte mii cinci sute șaizeci și șapte lei, 78 bani).

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condițiile Codului de executare.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Președintele ședinței,
judecător **Dumitru Efros**